

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 9 ກຸມພາ 2025 (2-9-2025)

ຜົນປະໂຫຍດຂອງການນະມັສການ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ເຮົາພົບທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການເມື່ອເຮົາມານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

"ຮູບພາບທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ." ຮູບແບບຂອງສິນລະປະນີ້ໝາຍເຖິງຮູບພາບທີ່ສາມາດເບິ່ງໄດ້ຈາກສອງທ້າຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນທັງໝົດ. ຕົວຢ່າງຄລາດສິກອັນນຶ່ງແມ່ນຮູບແຕ້ມທີ່ເບິ່ງທາງນຶ່ງແມ່ນຂອງຍິງໜຸ່ມ, ແຕ່ເບິ່ງອີກແບບນຶ່ງແມ່ນຜູ້ຍິງເຖົ້າ. ອີກອັນນຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "ເຕົ້າດອກໄມ້ຂອງຮູບິນ Ruben," ບ່ອນທີ່ຈາກມຸມມອງນຶ່ງ, ເຕົ້າດອກໄມ້ແມ່ນເຫັນໄດ້ແລະຈາກອີກມຸມນຶ່ງ, ຜູ້ຊາຍສອງຄົນກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັນ. ມັນເປັນກົນອຸປະກອນຄລາສສິກທີ່ສມອງຂອງພວກເຮົາສາມາດຫຼິ້ນກັບພວກເຮົາ-ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄາດວ່າຈະເຫັນ. ເພງສັດເສີນ 63 ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສວຍງາມຂອງດາວິດທີ່ເຫັນສິ່ງທີ່ລາວເລືອກເບິ່ງ. ຈາກທ້າຍນຶ່ງ, ກະສັດສາມາດເຫັນໄດ້ພຽງແຕ່ຖິ້ມແຫ້ງແລ້ງກັນດານຂອງຢູດາໃນຂະນະທີ່ລາວແລ່ນໜີຈາກສັດຕູຂອງລາວ. ແຕ່ຈາກທ້າຍຂອງການນະມັສການ, ລາວໄດ້ເຫັນສະຖາຣາສີແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະເຈົ້າໃນພະວິຫານຂອງພຣະອົງ. ດາວິດສາມາດສຸມໃສ່ການໂດດດ່ຽວແລະຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງລາວ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະ, ລາວໄດ້ເຫັນການສນອງອັນອຸດົມສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າ. ລາວສາມາດຕິສັດຕູຂອງລາວໄດ້, ແຕ່ດາວິດໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າຂອງລາວ, ເຊິ່ງແຂນຂອງພຣະອົງຈະປົກປ້ອງລາວຈາກຄວາມອັນຕະລາຍທັງໝົດ ແລະນໍາຄວາມຍຸຕິທັມມາໃຫ້ຜູ້ກ່າວຫາລາວ. ເບິ່ງຮອບໆຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ທ້າຍຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ເມື່ອເວົ້າເຖິງການນະມັສການ, ມັນທັງໝົດແມ່ນຂຶ້ນກັບສິ່ງທີ່-ແລະສໍາຄັນກວ່ານັ້ນ-ເຈົ້າເຫັນໃຜ.

ເມື່ອໃດທີ່ພາບລວງຕາທາງແສງໄດ້ຍາກສໍາລັບທ່ານທີ່ຈະເຫັນ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເພງສັດເສີນ 63:1-5

1. ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຊອກສແວງທາພຣະອົງ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງປະສົງພຣະອົງດ້ວຍສຸດຈິດສຸດໃຈ ຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍທົ່ວກະທາຍພຣະອົງເຫມືອນດັ່ງດິນແຫ້ງແລ້ງທີ່ຂາດນໍ້າ
2. ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົບພຣະອົງໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຮັສມີທີ່ພຣະອົງຊົງມີຢູ່
3. ຄວາມຮັກຫມັ້ນຄົງຂອງພຣະອົງກໍດີກວ່າຊີວິດ ດ້ວຍເຫດນີ້ ຂ້ານ້ອຍຈະສັດເສີນພຣະອົງ
4. ຂ້ານ້ອຍຈະໂມທະນາຂອບພຣະຄຸນແດ່ພຣະອົງຕລອດຊີວິດ ຂ້ານ້ອຍຈະຍໍມີອ້ອນວອນຫາພຣະອົງ
5. ຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍຈະອີ່ມໜໍາສໍາລານ ແລະຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງເພງຍິນດີສັດເສີນພຣະອົງ.

"ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້, ມັນແມ່ນຜູ້ທີ່ທ່ານຮູ້." ແລະດາວິດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ຈາກຖິ້ມແຫ້ງແລ້ງກັນດານແຫ່ງຢູດາ, ດາວິດໄດ້ຫຼຽວຂຶ້ນໄປຫາພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ທ່ານຮູ້ ຜູ້ທີ່ສາມາດພົບເພິ່ນຢູ່ບ່ອນທີ່ເພິ່ນຢູ່. ສະຖານທີ່ນັ້ນມີ, ແຫ້ງແລ້ງ, ຮິກເຮື້ອ, ແລະ ໂດດດ່ຽວ; ສະຖານະການແມ່ນຮ້າຍແຮງ. ດາວິດຫົວ, ກະຫາຍນໍ້າ, ແລະຢູ່ຄົນດຽວ. ນັກວິຊາການສ່ວນຫຼາຍໃຫ້ວັນເວລາເພງສັດເສີນນີ້ເປັນເວລາທີ່ອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງລາວກຳລັງລ່າຕິດຕາມກະສັດ. ລາວບໍ່ພຽງແຕ່ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍເທົ່ານັ້ນ,

ແຕ່ລາວຍັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດທີ່ພໍ່ຜູ້ນຶ່ງໜີຄວາມບາດໝາຍຈາກລູກຊາຍຂອງຕົນຈະຮູ້ສຶກ. ການທົດລອງອາດຈະເປັນການນຶ່ງແລະໂກດເຄືອງບໍ່ເວົ້າບໍ່ຈາ. ແຕ່ດາວິດເບິ່ງທີ່ສູງກວ່າໃນບ່ອນສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າ-ເກີນກວ່າທີ່ລາວຕ້ອງການ-ຕໍ່ຜູ້ທີ່ລາວໄດ້ຮູ້ຈັກ. ແລະສິ່ງທີ່ລາວເຫັນໄດ້ດຶງດູດລາວເຂົ້າມານະມັສການ. ດາວິດໄດ້ເຫັນ:

(ກ) ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າດາວິດພຽງແຕ່ເຫັນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວຈະປະທັບໃຈ, ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ແລະການຊ່ວຍເຫຼືອ. ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພຣະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍໄດ້, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊ່ວຍ. **(ຂ) ສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.** ຖ້າດາວິດພຽງແຕ່ເຫັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ລາວຈະຕົກໃຈ ແລະຕົກໃຈຢູ່ໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີອຳນາດທັງໝົດ. ບໍ່ພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ຈະຊ່ວຍ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງມີອຳນາດ. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າອາດຈະສາມາດ, ແຕ່ສິ່ງນັ້ນຢ່າງດຽວຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເຕັມໃຈ. **(ຄ) ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.** ປາກຂອງດາວິດໄດ້ປະກາດຄຳສັ່ນເສີນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະລາວເຫັນຫຼາຍກວ່າ; ລາວໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກທີ່ສັດຊີ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮິດອຳນາດທີ່ຈະຊ່ວຍເຫຼືອ, ແຕ່ຍັງມີຄວາມຮັກຕໍ່ລູກງຂອງພຣະອົງ. ແລະເມື່ອດາວິດໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮັກທີ່ສັດຊີ້ຂອງພຣະເຈົ້າ, ຫົວໃຈຂອງລາວກໍເປີດອອກເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ. *ຄຸນລັກສນະສຳຄັນບາງຢ່າງຂອງການຍົກຍໍສັ່ນເສີນຂອງດາວິດແມ່ນຫຍັງ?* **(ງ) ຄຳສັ່ນເສີນຂອງລາວສາມາດໄດ້ຍິນ:** "ປາກຂອງຂ້ານ້ອຍຈະສັ່ນເສີນພຣະອົງເພາະວ່າຄວາມຮັກອັນສັດຊີ້ຂອງພຣະອົງດີກວ່າຊີວິດ" (ຂໍ້ 3). ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າເພງນັ້ນເປັນແນວໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າມັນມາຈາກໃສ. ພຣະເຈົ້າເອົາເພງນີ້ໃສ່ປາກຂອງລູກຂອງພຣະອົງ (40:3). **(ຈ) ຄຳສັ່ນເສີນຂອງລາວແມ່ນທົນທານ:** "ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈະອວຍພອນພຣະອົງຕາບໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍມີຊີວິດຢູ່" (63:4ກ). ເພງນີ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຄັ້ງດຽວ. ເນື່ອງຈາກຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ ດາວິດຈຶ່ງຖວາຍຄຳສັ່ນເສີນຕລອດຊີວິດ. **(ສ) ຄຳສັ່ນເສີນຂອງລາວສາມາດເຫັນໄດ້:** "ໃນນາມຂອງພຣະອົງ, ຂ້ານ້ອຍຈະຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍ" (ຂໍ້ 4ຂ). ການນະມັສການຈາກໃຈຂອງດາວິດເຮັດໃຫ້ລາວຕອບສນອງທາງນອກແລະທາງຮ່າງກາຍຕໍ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕົວຢ່າງຂອງດາວິດເປັນຕົວຢ່າງນຶ່ງສຳລັບເຮົາທຸກຄົນ. ເມື່ອເຮົາຖືກລໍ້ລວງໃຫ້ລົ້ມລົງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວ ເພາະສິ່ງທີ່ເຮົາເຫັນຢູ່ອ້ອມຮອບເຮົາ-ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະໃນໂລກ-ເຮົາສາມາດເຫັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ, ຄວາມດີແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄດ້ປຸກໃຈເຮົາໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນໃນການສັ່ນເສີນ. ໃນພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າອົງດຽວ, ພວກເຮົາພົບຄວາມພໍໃຈ.

ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ເຮົາສາມາດສແວງຫາພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງໃຈ?

2. ເພງສັ່ນເສີນ 63:6-8

6. ເວລາຂ້ານ້ອຍນອນ ຂ້ານ້ອຍລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ແລະຄິດເຖິງພຣະອົງຕລອດທັງຄືນ. 7. ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຊົດຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍຢູ່ເລື້ອຍໆ ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງເພງຍິນດີໃຕ້ຮົ່ມເງົາບົກຂອງພຣະອົງ. 8. ຂ້ານ້ອຍຕິດພັນຢູ່ກັບພຣະອົງ ແລະພຣະທັດຂອງພຣະອົງຊົງອຸ້ມຊູຂ້ານ້ອຍໃຫ້ປອດພັຍ.

ກະສັດດາວິດຕ້ອງຮູ້ເຮືອງການຝັນກາງເວັນຫຼາຍຢ່າງ. ຕອນຍັງນ້ອຍ, ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍຊົ່ວໂມງເບິ່ງຝູງແກະຂອງຄອບຄົວ. ຈີໄດ້ບໍ່ວ່າດາວິດຢູ່ໃສຕອນທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມມາເຮືອນຂອງເຢຊຸຍ ເພື່ອຊອກຫາການເລືອກຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດ? (ເບິ່ງ 1 ຊາມູເອນ 16) ດາວິດໄດ້ລົງແກະຕາມທີ່ພໍ່ຂອງລາວໄດ້ແນະນຳລາວ. ບັດນີ້ເຮົາພົບດາວິດຢູ່ຄົນດຽວອີກ ແລະຝັນກາງເວັນ. ດາວິດມີສິ່ງທີ່ດີກວ່າຢູ່ໃນໃຈຂອງລາວ. ມັນເບິ່ງຄືວ່າຂ້ອຍຄິດເຖິງຕອນທີ່ພວກເຮົາຢູ່ໂດດດ່ຽວສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ແມ່ຕູ້ຂອງຂ້ອຍເຄີຍເວົ້າວ່າ, "ສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນນ້ຳສ້າງຈະຂຶ້ນມາໃນຖັງ." ແມ່ນແລ້ວ, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາຍຶດໝັ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາອອກຈາກຕົວເຮົາເອງ. ຈິດໃຈຂອງດາວິດໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ, ບາງທີຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອຊາຢາໄດ້ສະທ້ອນເຖິງຕົວຢ່າງຂອງດາວິດທີ່ພົບໃນເພງສັ່ນເສີນ 63, ເມື່ອເພິ່ນໄດ້ທຳນວາຍໄວ້ໃນສີ່ສະຕະວັດຕໍ່ມາ, "ໃຈທີ່ເພິ່ງພາໃນພຣະອົງນັ້ນພຣະອົງຊົງຮັກສາໄວ້ໃນສັນຕິສຸກອັນສົມບູນ, ເພາະວ່າພວກເຂົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ." (ເອຊາຢາ 26:

3). ດາວິດຄິດເຖິງພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນຫຼາຍຂຶ້ນທີ່ມີພລັງ, ສະງ່າຣາສີ, ແລະຄວາມຮັກ-ກໍາຍິ່ງເຂົ້າມາເພິ່ງອາສັຍການຈັດຕຽມຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນຕອນກາງຄືນທີ່ມິດມົວທີ່ສຸດ, ເມື່ອຄົນເຮົາສາມາດຖືກລ້ຽວໃຫ້ຢູ່ກັບທຸກສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ດາວິດຍັງຮັກສາຈິດໃຈຂອງລາວໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນການຍາກຫຼາຍທີ່ຈະຊອກຫາວິທີທາງທີ່ພຽງພໍເພື່ອສະແດງອອກເຖິງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າເບິ່ງແຍງເຮົາ. ດາວິດເຂົ້າໄປໃນຄວາມງາມແຫ່ງທັມມະຊາດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອພັນລະນາມັນ: ລາວປິຕິຍິນດີໃນ "ເງົາປົກຂອງ[ພຣະເຈົ້າ]" (ເພງສັດເສີນ 63:7). ໃນຖານະເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ, ດາວິດໄດ້ເຫັນສິ່ງມີຊີວິດຈຳນວນຫຼາຍທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍປົກຂອງແມ່ຫຼືພໍ່ຂອງພວກເຂົາ, ແລະແນ່ນອນວ່າລາວມີປະສົບການ "ມີຊີ້ນຳ" ຂອງພໍ່ຂອງລາວ, ເຢຊາຍ(Jesse). ຮູບພາບນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງລາວທີ່ຈະພັນລະນາເຖິງຄວາມປອດພັຍທີ່ລາວຮູ້ສຶກພາຍໃຕ້ການເບິ່ງແຍງຂອງຜູ້ປົກປ້ອງຂອງລາວ, ພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົາລືມຄວາມຫ່ວງໃຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາເລີ້ມຮູ້ສຶກຍ້ານ, ໂດດດ່ຽວ, ແລະລືມ. ເມື່ອເຮົາຄິດເຖິງການດູແລທີ່ສັດຊີ້ຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ ແລະມາຫາພຣະອົງໃນການນະມັສການ, ເຮົາຈະພົບຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອທີ່ເຮົາຕ້ອງການ.

ການຄິດຕົກຕອງເຖິງພຣະເຈົ້າຊ່ວຍເຮົາແນວໃດໃນຊີວິດ?

3. ເພງສັດເສີນ 63:9-11

9. ສ່ວນຜູ້ທີ່ພຍາຍາມສັງຫານຂ້ານ້ອຍກໍຈະໄປສູ່ພິພົບຄົນຕາຍ. 10. ພວກເຂົາຈະຖືກຂ້າໃນສນາມຮົບ ແລະສົບຂອງເຂົາຈະຖືກໝາປ່າກັດກິນ. 11. ເຈົ້າຊີວິດທັງຫລາຍຈະຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ ຄົນທັງປວງທີ່ສາບານໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະມີຄວາມພາກພູມໃຈ ແຕ່ວ່າປາກຂອງຄົນຂີ້ຕົວຈະຖືກງັບໄວ້.

ໃນຂນະທີ່ບົດເພງສັດເສີນຈົບລົງ, ເຮົາຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບບາງສິ່ງທີ່ຢູ່ໃຕ້ໜ້າພື້ນຕລອດເວລາ. ໃນຂນະທີ່ດາວິດກຳລັງຖອກເພງສັດເສີນຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ລາວຍັງຖືກສັດຕູຂອງລາວຕິດຕາມ, ເຊິ່ງລວມທັງອັບຊາໂລມລູກຊາຍຂອງລາວເອງ (2 ຊມອ. 15). ສິ່ງດຽວທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງວິທີທີ່ພວກເຮົາສຸມໃສ່ພຣະເຈົ້າດົນໃຈການນະມັສການຂອງພວກເຮົາບໍ່ວ່າສິ່ງທີ່ອາດຈະລົບກວນທັງໝົດ. ດາວິດເບິ່ງພາຍນອກສະຖານະການຂອງລາວເພື່ອເຂົ້າໄປເບິ່ງພຣະເຈົ້າຂອງລາວຜູ້ທີ່ເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງ. ເຖິງວ່າດາວິດປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກກໍຕາມ ລາວເລີ້ມຕົ້ນເພງສັດເສີນດ້ວຍການນະມັສການ. ພຽງແຕ່ໃນທີ່ສຸດ ລາວຍັງໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມເປັນຈິງຂອງສະຖານະການຂອງເພິ່ນ-ເປັນບົດຮຽນສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ. ດາວິດສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ທີ່ນີ້ວ່າລາວບໍ່ໄດ້ລະເລີຍການທ້າທາຍຂອງຕົນ, ພຽງແຕ່ຮັກສາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນທັສນະທີ່ຖືກຕ້ອງ. ດາວິດເຂົ້າໃຈວ່າ "ຄວາມຮັກທີ່ສັດຊີ້" ໃນເພງສັດເສີນ 63:3 ຍັງນຳການປ້ອງກັນແລະຄວາມຍຸຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າມາໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພະອົງ. ຂໍໃຫ້ສັງເກດດາວິດບໍ່ໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າກະທຳ ແຕ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງເຕັມທີ່ວ່າພຣະອົງຈະ "ສ່ວນຜູ້ທີ່ພຍາຍາມສັງຫານຂ້ານ້ອຍກໍຈະໄປສູ່ພິພົບຄົນຕາຍ-ພວກເຂົາຈະຖືກຂ້າໃນສນາມຮົບ ແລະສົບຂອງເຂົາຈະຖືກໝາປ່າກັດກິນ" (ຂໍ້ 9-10, ເນັ້ນໜັກໃສ່ເພີ້ມ). ດາວິດເຊື່ອສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເພາະລາວເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຮັກລາວຢ່າງສັດຊີ້. ຄວາມໝັ້ນໃຈນີ້ໄດ້ມາຈາກທຸກຄົນທີ່ດາວິດໄດ້ເຫັນ, ເມື່ອລາວຫຼົງເບິ່ງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຫັນຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະສະງ່າຣາສີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່. ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ທ່ານຮູ້ວ່າມັນແມ່ນໃຜທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກ. ແລະດາວິດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ.

ການນະມັສການເສີມກຳລັງແລະກຽມຕົວເຮົາແນວໃດສຳລັບເວລາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ?

ນີ້ບໍ່ແມ່ນຄັ້ງດຽວທີ່ພວກເຮົາເຫັນຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຊີວິດຂອງດາວິດ. ຄວາມໝັ້ນໃຈຂອງລາວບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຕົວເອງ, ແຕ່ຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ. ພິຈາລະນາຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນໃນຂນະທີ່ລາວປະເຊີນກັບໂກລີອາດ (Goliath):

- "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກອົງມືຂອງສິງໂຕແລະອົງມືຂອງພິພຣະອົງກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍພົ້ນຈາກມືຂອງຊາຍພິລິສຕິນ Philistine ຄົນນີ້ໄດ້" (1 ຊມອ. 17:37a).
- "ໃນມື້ນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງມອບເຈົ້າໄວ້ໃນອຳນາດຂອງຂ້ອຍ. ມື້ນີ້, ຂ້ອຍຈະຕິເຈົ້າລົງ" (ຂໍ້ 46g). ພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ

ຂອງລາວໃນເວລາທີ່ໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຜູ້ປະກາດພຣະທັມ: "ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ສູ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (2 ຊມອ. 12:13ກ). ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງດາວິດຍັງຄົງຢູ່ໃນຄວາມຮັກອັນສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ດາວິດໝັ້ນໃຈໃນພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ປ່ຽນແປງ ຜູ້ສົມຄວນໄດ້ຮັບການນະມັສການຂອງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນໃນເວລາທີ່ສູນເສັງ: "ແລ້ວດາວິດກໍລຸກຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ ລາວຊັກຈູງຕົວເອງປ່ຽນເສື້ອຜ້າ ແລະໄປທີ່ວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະນະມັສການ" (2 ຊມອ. 12:20ກ). ຕອນຂ້ອຍຮຽນຢູ່ຊັ້ນຮຽນທີຫ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ຮຽນຮູ້ບາງຢ່າງກ່ຽວກັບຄວາມໝັ້ນໃຈທີ່ມາໂດຍການມີພັນທະມິດທີ່ມີອຳນາດ. ຂ້ອຍກຳລັງຢ່າງເຂົ້າໄປໃນຕົກ ເມື່ອນັກຮຽນຊັ້ນຮຽນທີ 7 ສອງຄົນເຂົ້າມາໃກ້ຂ້ອຍ ແລະຄຳສັ່ງໃຫ້ຂ້ອຍຍອມຈຳນົນມອບເງິນຄ່ານ້ຳນົມຂອງຂ້ອຍ. ຂ້ອຍຮູ້ສຶກຄືກັບວ່າຂ້ອຍບໍ່ມີທາງເລືອກ, ສະນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງເລີ້ມຈົກຖົງຂອງຂ້ອຍສຳລັບຫຼຽນສິບສອງຫຼຽນທີ່ແມ່ຂອງຂ້ອຍໄດ້ໃຫ້ໃນຕອນເຊົ້ານັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍກຳລັງເອົາເງິນຍື່ນໃຫ້ພວກເຂົາ, ເພື່ອນຜູ້ນຶ່ງຂອງຜູ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງຂອງຂ້ອຍເຂົ້າມາແລະຖາມວ່າ, "ເຮີຍ, ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຍັງ? ເຈົ້າບໍ່ຮູ້ບໍ່ວ່າລາວເປັນນ້ອງນ້ອຍຂອງ ບຽວຮາແລນ (Bill Harland?)" ເຈົ້າຮູ້ບໍ່, ອ້າຍຂອງຂ້ອຍເປັນເດັກຊາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແລະເຂັ້ມແຂງທີ່ສຸດໃນຊັ້ນຮຽນທີ່ເຈັດ. "ແທ້ບໍ່?" ພວກເຂົາເຈົ້າຕອບ. ກ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເອົາເງິນຂອງຂ້ອຍກັບຄືນ. ຫຼັງຈາກນັ້ນເກີດຂຶ້ນ, ຂ້ອຍໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນໄປແລະບອກຜູ້ຄົນວ່າຂ້ອຍເປັນນ້ອງຊາຍຂອງ Bill! ດາວິດບໍ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມກອງທັບຂອງຕົນເພື່ອປ້ອງກັນຕົວ. ລາວບໍ່ໄດ້ວາງແຜນການໂຈມຕີລັບເພື່ອທຳລາຍຜູ້ຕິດຕາມຂອງລາວ. ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງກຸ່ມຜະສົມຜະສານຈາກພັນທະມິດຂອງລາວເພື່ອໂຕ້ຕອບ. ລາວໄວ້ວາງໃຈ. ລາວບໍ່ຜິດຢືນດີ. ລາວນະມັສການ. ດາວິດໄດ້ພັກຜ່ອນຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຮັກລາວເປັນຜູ້ປ້ອງກັນລາວ.

ການນະມັສການຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າແມ່ນແຕ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຍາກລຳບາກສື່ສານຫຍັງກັບເຮົາ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຮົາພົບທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການເມື່ອເຮົາມານະມັສການພຣະເຈົ້າ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ສະຖານທີ່ເລີ້ມຕົ້ນ.** ຊຽນ "ຄຳເພງ" ຂອງທ່ານເອງໂດຍອີງໃສ່ໂຄງຮ່າງຂອງເພງສັຣເສີນ 63. ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍຄຳຖະແຫຼງກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າເປັນສຳລັບທ່ານແລະທ່ານຕ້ອງການພຣະອົງຫຼາຍປານໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ສືບຕໍ່ດ້ວຍບັນຊີລາຍຊື່ຂອງວິທີທີ່ທ່ານຕ້ອງການທີ່ຈະສັຣເສີນພຣະອົງ. ເພີ່ມພຍານເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກຳລັງເຮັດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຕົນເອງທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງ, ສຳເລັດມັນໂດຍການປະກາດຢ່າງໝັ້ນໃຈວ່າທ່ານຄາດຫວັງວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຄື່ອນໄຫວແນວໃດໃນສະຖານະການຂອງທ່ານ.
- **ສະຖານທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕ.** ເລີ້ມຕົ້ນບັນທຶກສ່ວນຕົວໃນການອະທິຖານ "ເພງສັຣເສີນ". ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານບົດເພງສັຣເສີນ, ໃຫ້ຊອກຫາເພງທີ່ມີໂຄງຮ່າງທີ່ເໝາະສົມກັບບຸກຄົນທຳອິດ.
- **ສະຖານທີ່ຫວ່ານ.** ເອົາເພງສັຣເສີນທີ່ທ່ານໄດ້ຊຽນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງທ່ານແລະແບ່ງປັນໃຫ້ໝູ່ເພື່ອນຫຼືຄົນໃນຄອບຄົວ. ໃຫ້ຄົນນີ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຊີວິດຂອງທ່ານໃນຕອນນີ້.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA